

กำเนิดสังคมวิทยา

การดำเนินชีวิตของมนุษย์ต้องเผชิญกับปรากฏการณ์ ๒ แบบ คือ ปรากฏการณ์ทางกายภาพและปรากฏการณ์ทางสังคม

ปรากฏการณ์ทางกายภาพเป็นเรื่องนอกตัวมนุษย์ เป็นเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรากฏการณ์ทางสังคมเป็นเรื่องของบุคคล มนุษย์ได้รับความรู้ ความเข้าใจในเรื่องปรากฏการณ์ทางกายภาพมากกว่าและได้รับมาก่อน ปรากฏการณ์ทางสังคมเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของมนุษย์ในสังคม หรือเป็นศาสตร์ที่เรียกว่า สังคมศาสตร์ ปัจจุบันได้มีการค้นคว้าศึกษากว้างขวางมากขึ้น และใช้วิธีการศึกษาแบบวิทยาศาสตร์ แต่ความเจริญทางวิชาการสังคมศาสตร์ไปได้ช้า เพราะการศึกษาแบบวิทยาศาสตร์ควบคุมปรากฏการณ์ธรรมชาติได้ชัดเจนกว่า แน่นอเนียงกว่า สามารถแยกส่วนออกมาศึกษาและวัดผลได้ การศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคม บางครั้งผู้ศึกษามักใช้ภูมิหลังของตนเข้าไปเกี่ยวข้องบ้าง จึงทำให้เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าทางวิชาการไปได้ประการหนึ่ง

สังคมวิทยาเป็นศาสตร์ใหม่ แต่มีเรื่องราวที่เกี่ยวกับสภาพทางสังคมรอบตัว เช่น ครอบครัว เผ่าพันธุ์ ชุมชน ชาติ รัฐ หรือหน่วยสังคม มีการจัดระเบียบเป็นรูปต่าง ๆ

การศึกษาไม่ได้มุ่งเฉพาะในตัวบุคคล ศึกษาผลของการสมาคมของคนตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ในระหว่างบุคคล กลุ่ม และโครงสร้างทางสังคมที่เกิดจากการสมาคมของคน จึงเป็นการศึกษาระบบสังคมทั้งหมด

แนวความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ มีประโยชน์อย่างมากที่จะนำมาใช้ปรับปรุงและแก้ไขสังคม แต่ความเชื่อบางประการของคนที่มีอยู่ มักจะเป็นสิ่งถ่วงต่อความก้าวหน้า และการเปลี่ยนแปลงสังคม

การศึกษาแบบวิทยาศาสตร์ที่ใช้หลักเหตุผลมีมานานแล้ว แต่การสังเกต การทดลอง ได้รับความวิวัฒนาการภายหลังในสมัยกาลิเลโอ อริสโตเติลพยายามสร้างหลักเหตุผล

